

Arrest

nr. 120 127 van 5 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese en Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 oktober 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. DEBANDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 17 mei 2004 een asielaanvraag in, waarbij hij verklaarde op 16 mei 2004 het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken nam op 18 mei 2004, in antwoord op verzoekers asielaanvraag, de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een dringend beroep in bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal).

1.3. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 4 oktober 2004 de beslissing dat een verder onderzoek van verzoekers asielaanvraag noodzakelijk was.

1.4. Op 24 mei 2006 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in.

1.5. De Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen besliste op 6 oktober 2006 eveneens om verzoeker de vluchtelingenstatus te weigeren.

1.6. Via een op 4 december 2006 gedateerd schrijven diende verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van het toenmalig artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid besliste op 4 september 2009 dat verzoeker tot een verblijf van onbepaalde duur wordt gemachtigd op voorwaarde dat hij een bewijs van identiteit en nationaliteit voorlegt.

1.8. Op 22 december 2010 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat verzoeker, zonder verdere voorwaarden, tot een verblijf van onbepaalde duur wordt gemachtigd.

1.9. Verweerder werd op 9 augustus 2011 op de hoogte gesteld van het feit dat verzoeker houder is van een Sierra Leoons paspoort.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 10 januari 2013 de beslissing waarbij een einde wordt gesteld aan een machtiging tot verblijf van onbepaalde duur en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod. Verzoeker stelde tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.11. Op 15 oktober 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"Aan de heer, die verklaart te heten(1):

[...]

Naam/[...]: [M.],

Voornaam/[...]: [A.]

[...]

Nationaliteit/[...]: Liberia

In voorkomend geval, [...], ALIAS: [M. A.], [...], van Sierraleoonse nationaliteit .

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

[...]

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7:

x 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

x 12° indien hij voorwerp is van een inreisverbod.

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

Op 09.04.2013 werd aan betrokkene in uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980 een inreisverbod van vijf jaar betekend.

Artikel 27 :

x Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.
x Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerdere bevel om het grondgebied te verlaten dat hem werd betekend op 09.04.2013.

[...]

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene heeft op 17.05.2004 een asielaanvraag ingediend als onderdaan van Liberia. Deze aanvraag werd geweigerd door het CGVS op 24.05.2006. Na een schorsend beroep werd betrokkenes asielaanvraag definitief afgesloten met een negatieve beslissing door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op 06.10.2006. Betrokkene ontving vervolgens op 08.12.2006 een bevel om uiterlijk op 07.01.2007 het grondgebied te verlaten.

Op 05.12.2006 diende betrokkene een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9.3 van de wet van 15/12/1980. Op 04.09.2009 werd hem door de DVZ een verblijf van onbepaalde duur toegestaan. Op 09.08.2011 werd de DVZ op de hoogte gebracht van het feit dat betrokkene in het bezit was van een Sierraleoons paspoort afgegeven op 26.05.2011. Op 10.01.2013 nam de DVZ een beslissing tot intrekking van betrokkenes verblijfsrecht op grond van artikel 13§2 van de wet van 15/12/1980 en het algemeen rechtsprincipe dat "fraus omnia corrumpit". Deze beslissing is op 09.04.2013 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 7 dagen.

Betrokkene werd op 09.04.2013 door de stad Antwerpen geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Hij weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

[...]

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.

[...]"

1.12. Bij aangetekend schrijven van 9 december 2013 diende verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.13. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 27 januari 2014 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk wordt verklaard en gaf opdracht verzoeker in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Allereerst dient de Raad te duiden dat, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet tegen een maatregel van vrijheidsberoving die werd genomen met toepassing van artikel 7 van dezelfde wet door een vreemdeling een beroep kan worden ingesteld bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats of van de plaats waar hij werd aangetroffen. Artikel 72, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vrijheidsberoving in overeenstemming is met de wet.

3.2. De Raad merkt daarnaast op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verweerder op 27 januari 2014 besliste om verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op medische gronden ontvankelijk te verklaren en om hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie. Verweerder heeft door de afgifte van een tijdelijke verblijfstitel het aan verzoeker betekende bevel om het grondgebied te verlaten opgeheven. Een vreemdeling kan immers niet terzelfdertijd onderworpen zijn aan het bevel om het grondgebied te verlaten en rechtsgeldig beschikken over een tijdelijke verblijfstitel (cf. RvS 30 september 2009, nr. 196.530). Er blijkt derhalve niet dat verzoeker nog enig belang heeft bij zijn beroep. Verzoeker weerlegt deze vaststelling niet.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK